

NOCTILUCA

UTTALSORGAN FÖR ÅSS' KONVENT

KONVENTSSTYRELSEN:

Kurator: Fil.mag. Gustav Tujulin
Ordförande: Torsten Widen VII mn
Viceordf.: Ulf Strömholm VI mn
Sekreterare: Barbara Aksén VI h
Ekonom: Magnus Johansson VII mn
Programchef: Karl-Julius Mattes VII mn
Humor: Viveca Jernström VI mn
Styrelsemedlem: Gunne-May Pekampalo VI h
Juniormedlem: Inger Forsberg V s
Idrottsordförande: John Feodoroff VII mn
Idrottssekreterare: Martin Lindell VII mn

NOCTILUCAS REDAKTION:

Ansvarig utgivare: Fil.mag. Harry Geyer
Redaktör: Bo-Olof Blomberg VI h
Redaktionssekreterare: Mons Dahlgren VII h
Fotograf: Christian Lundberg VI mn

REDAX

Du håller nu ett exemplar av den förträffliga tidningen Noctiluca i din hand. I motsats till andra redaktörer, som ber om ursäkt för sin dåliga tidning, vill jag säga att Noctiluca kanske inte är så förskräckligt dålig när allt kommer omkring. Vi har gjort vårt bästa. Duger det inte, så kan ju de som skäller mest, skriva någonting bättre i nästa tidning. Det är inte så lätt, som endel tror att få ihop någonting som intresserar folk. Redaktionen är beredd på att rå höra ett och annat. Men snälla Ni, kom inte med något omotiverat. Förresten tar vi inte så allvarligt det där med skällningar. Som alla vet, är det ju bara de som inte själve förmår något som skäller värst.

Om jag frågat någon undivid om denne inte ville joxa ihop några rader till Noc., har jag blivit bemött med så svavelosande eder och förbannelser att jag mist all min tilltro till människosläktet. Skäms ni inte litet, va?

Till de rå utvalds som hjälpt Noc. med sina bidrag, vill jag rikta ett varmt tack.

Till sist vill redaktionen önska läsare och annonsörer en trevlig JUL och ett GOTT NYTT ÅR.

En besviken redaktör.

Det är med verklig tillfredsställelse man under den senaste tiden sett, hur vår skolas elever, från de yngsta till de äldsta, med iver och intresse deltagit i Finlands arbete för den s.k. flyktinghjälpen. Noctilucae redaktion hoppas blott, att detta intresse inte bara är en hastigt upplämnande iver, som när vi tycker att vi har gjort nog, lika snabbt sviner. Vi kan nämligen aldrig göra för mycket för att motarbetas den skrämmande nöd och fattigdom som råder på så många håll. Vi som lever i ett stort sett välskött och lyckligt samhälle får inte ens för en dag glömma att vi har våra plikter och skyldigheter mot alla sällre lottade, det må sedan vara uthungrede negrer, av naturkatastrofer dräbbede folk eller flyktingar, som redan i årtal saknar en trygg plats, som de kunde kalla sitt hem.

Tyvärr är vi i Finland rätt liknöjda för den nöd som dräbbar dem, som inte bara enligt bibeln borde vara våra bröder i detta liv, utan som också rent mänskligt är det. Det räcker inte med att vi kanske en gång på några år tar ett krannteg i vår söra och smått irriterade över att bli störda, lägger en slant i en ireräckt insemlingsbössa. Vi bör när som helst vara redo att giva, glada och tackasamma för att vi inte ens en minut av segen behöver ha en molande känsla av hunger, lycköver att vi ändå alla har en vra att dra oss tillbaka till, där vi har skydd och trygghet mot både kyla och regn.

Kanske någon tycker, att han eller hon gjort tillräckligt för en tid framåt och i vetskap därom slår sig till ro och säger: Nu har jag gjort mitt, nu tycker jag, att andra kan göra något. Då måste vi med kalla siffror bevisa, att andra människor och andra oss närstående folk har gjort mera. Vi finländare visar ofta nog en egenskap, som inte precis kan räknas till de gods. Vi tar gärna själva emot hjälp vid behov, men vi är inte lika snara att hjälpa andra. Det är inte nog med att vi skicker av en sändning torrmjölk eller ett begränsat antal filter eller läkemedel till något av olyckan drabbat område, då både svenskar, danskar och norrmän har gjort mer.

År 1900 hade världen en befolkning av 1,5 miljarder. 66 år senare har antalet mer än fördubblats och är nu omkring 4 miljarder. Men redan i dag går av 10 personer 3 undernärda och med hungerskänslor, de får aldrig ett sådant mål mat att de för en gångs skull vore mätta. Sedan 1965 har t.ex. Indiens befolkning ökat med cirka 20 miljoner människor. Förenta nationernas världshälsöorganisation, WHO, har givit uppgifter, som ställer oss i en rätt bedrövlig dager. Vår utlandshjälp är för år 1966 7,5 miljoner mk. Samtidigt har Sverige till WHO betalat 200 miljoner mk. Näja, Sverige, vi kan väl inte jämföra oss med Sverige, säger kanske de flesta. Låt så vara, men hur skall vi då förklara, att Danmark givit 100 miljoner mk och lilla Norge, som både i fråga om levnadsstandard och folkmasse står efter oss, har bidragit till det allmänna bästa med 50 miljoner mk. Enligt det mål som uppsatts av FN skall varje land bidra till utlandshjälpen med 1% av sin nationalinkomst. Då har Sverige betalt 0,4%, men Finland 0,04%. Detta betyder att varje svensk betalat 28,5 mk per år, men varje finländare 1,6 mk under motsvarande tid.

Inom kort skall vi åter få jul. Vi möter bekanta på Alexandersplatsen, översädda av granna och innehållsrika julpekter, som de knappt förmår bära. Vi önskar dem en god, fridfull jul, och de önskar oss detsamma. Sedan går vi hem och gör oss beredda att enligt gammal vana frossa på den härliga, saftiga julstinken och den doftande rotmosen. De vackra, innehållsrika

julsångerne ljuder ur vår radio, och vi känner oss ganaks nöjda och belåtna med oss själva och vår omgivning. För vi under dessa dygn tid ett ens tänke på alla våra små bröder, som hunger och fryser, för vilka redan ett stycke bröd skulle lyse upp tillveron ett ögonblick.

Låt oss öppna våra hjärtan, låt oss icke blott rette beslut, låt oss utföra dem, inte blott nu, utan många, många gånger.

Redaktionen.

HAR DU MOD ?

Har du mod att gå ut i livets strid
och hålla dig där som en man?
Har du mod att ståls dig fremom din tid
och dess villkor, om du det kan?
Har du mod att offra ditt hjärteblod,
din timliga lycka och fröjd
för sanning och rätt? - Då, yngling god,
träd in i vår krets föräld.

Har du mod att tro på din sköneste dröm
trots det verkliges hanande röst?
Har du mod att som droppen i djupaste ström
söka väg genom klippans bröat?
Du låtom oss svara ett fostbrodrslag
och offra det ande och blod.
Och kraft som keep få vi nog en dag,
om vi ägs det sanna mod.

Josef Julius Wecksell (1887)

PÅ KYRKOGRÄDEN.

Det hade regnat föregående natt. Vattnet bildade ännu ställvis stora pölar, som dock var dömda till ett småningom torke ut under den varma junisolens inverkan. Gräset, som ännu degen inpen varit håglöst och nära ett visens, stod nu upprätt med full förtröstan på framtiden. Luften var förunderligt frisk, och det var en sann glädje att andas in den. Den var mjuk och hade gett ett helt nytt perspektiv på omvärlden. Till och med kyrkklockorna, som kallade till gudstjänst, hade fått en ny och vänligare klang.

Längs byvägen kom en gammal gumme gående. Hon var säkert över sjuttio år. Det vänlige ansiktet var genomkorset av rynkor, men det såg ändå ungdomligt ut. Hon var på väg till högmässan. Egentligen hade hon inte lust till det, men det hörde liksom till att gamla människor regelbundet gick i kyrkan. Hon hade hellre velat stanna hemma i trädgården och lepa sol under det blommande äppelträdet.

- Godmorgon mor Kajsa, regnet i natt var välkommet.
- Ja, det gjorde gott åt rågen, svarade hon frånvarande.
- Mor Kajsa är på väg till högmässan, förstår jag.

Då hon inte fick svar, förstod prästens hustru, att den gamla helst ville gå i egna tankar, och hon skyndade flåsande vidare.

Gamlingen knekade sakta uppför backen till kyrkan. Hon såg att, många redan var församlade framför kyrktrappan. De gjorde sig beredda att gå in. Hennes svegs syn hindrade henne från att på avstånd se vilka där var. Men hon behövde inte se det, hon visste det. Det var samma människor, söndag ut och söndag in. Där var handelsmannen och polismästaren, Östergårds Malin, den skenhelige godsägaren och många andra, men de var alltid de samma.

Plötsligt visste hon. Hon tänkte inte gå i kyrkan, hon skulle sätta sig på bänken på kyrkogården. Hon ville inte vara Guds lamm denne söndag.

Församlingen hade redan gått in och tagit plats. Kyrktrappan stod tom. Gamlingen styrde sina steg mot bänken. Hon kände inga samvetsförebåelser. Antagligen skulle ingen sakna henne. Hon satte sig på bänken och vände ansiktet mot solen. Den värade så skönt, och naturen uppfyllde henne med dofter, som hon aldrig känt förut. Kyrkogården var en ö av frid. Gamlingen lyssnade till humlornes surr, då de flög av och an mellan blomorna på gravvårderna. Hon lyssnade till björkens löv som sakta rasslade för vinden. Hon lyssnade till svalornes kvi och smårrål i kyrktornet.

Hon kunde inte låta bli ett småle. Det påminde henne om hennes eget äktenskap. Ofta hade han varit berusedoch oregerlig, men hon hade tyckt om honom trots det. Hon hade sört honom djupt och uppriktigt, då han inte återvände från havet efter stormnetten. Pastorn hade sagt något om att en arbetsam församlingsmedlem hade lämnat dem, fast han nog i sitt stilla sinne tänkt att ett gott samtalsämne hade gått ur världen.

Hon avbröts i sina tankar av att orgeln började brusa. Först trevande, men sedan i sin fulla kraft. Den hade ett mjukt ljud på avstånd. Hon öppnade ögonen lagom för att se en hund komma inlinkande på kyrkogården. Den hade sorgset hängande öron, men evensen återspeglade en stark livsglädje. Antagligen hade hunden fått sin början vid någon dikesren eller vägkorening, men detta faktum tycktes inte sälla genera den. Hunden ignorerade gamlingen totalt och styrde kosen mot en gravsten. Strax därpå renn en rännil ned längs Valdemar Jansson - Född 12/9 -1853 , Död 27/5 -1931.

Inifrån kyrkan hördes psalmsång: "Jesusus är min vän
den bästa...."

Hon visste att godsägaren led. Hon njöt vid blotta tanken på det. Det var rätt åt honom. Hon följde minsann inte alltid buden, men själv hade hon aldrig upptänt av lusta till sin nästes åsna, eller hur det nu stod i skriften.

Än en gång blev hon svbruten i sina meditationer, denne gång av hunden. Den grävde i en nyss igenfylld grav med frenetiskt inträse. Det rytmiska krafsandet från hundens tassar irriterade henne. Det stod i så stark kontrast till den frid som nyss vilade över kyrkogården. Med ens var det, som om all rågelsång skulle ha tystnat. Hon hörde bara ljudet av hundens krafsande och prästens monotona röst, som ljud genom det öppna fönstret. Både var lika ambitiösa, men hunden verkade att lägga ner sin själ i arbetet i högre grad än prästen.

Först tänkte hon jaga bort hunden, men hon visste att hennes sinnesro var störd och att den inte kunde komma tillbaka, så hon reste sig och började gå hem: hem till det blommande äppelträdet. Under det skulle hon tillbringa resten av dagen, och på kvällen skulle hon se solen sjunka bakom skogsbrynet. Det var hennes livs sol. Hon hade ofta känt det på samma sätt. Äppelblommorna var byborna, de såg på henne från sina upphöjda fästn. Solen var hennes liv, som färdades sin bestämda och enformiga bana, för ett slutligen gå ner bakom skogsbrynet, ner i kyrkogårdens mull. Kanske skulle en hund någon gång lyfbenet också mot hennes gravsten. Vem vet?

BIOLOGIKLUBBEN

är fortfarande ett sorgligt kapitel. Ett tjugotal elever har deltagit i klubbens möten, vilka nu med rektorns tillstånd, hålles vrrannen torsdag. Att så många elever skulle vara födda med dälligssnek och aldrig blivit vana vid bättre som det sniel som inte setts till under möten - svårt att tro.

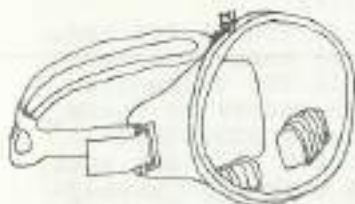
Var flaskhalsen än finns måste den alltså elimineras.

Högskningsfullt (fästn med
svårighet)
Ordföranden för biologiklubben.

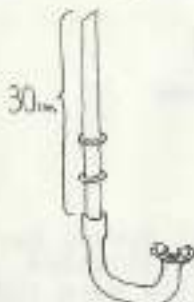
Sportdykning är i Finland en tämligen ny sport. I U.S.A. t.ex. har man hållit på med sportdykning redan ungefär i 15 år. Ända är en finländare en av de bästa i undervattensorientering just nu. Men ser alltså att vi gått raskt framåt i denna sportgren.

För att kunna bli en sportdykare - Skin Diver - måste man skaffa en del nödvändiga saker. Grundutrustningen utgöres av cyklopöga, snorkelrör och simrenor.

När man skaffar sig ett cyklopöga, bör man välja en modell med ovalt eller ryrkentigt glas. Cyklopöget får täcka över endast ögon och näsa. Undre sidan av cyklopöget skall vara försedd med två urgröpningsrör på var sin sida om näsen, så att man

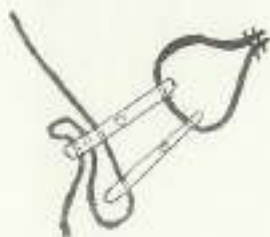

Använd alltid mask av denna typ!

Rätt typ av snorkelrör.

består av 1 - 3 ståltuber, som man fäster med en seile på ryggen. En normal 6 - 12 liters tub innehåller vanligen 1000 - 2000 liter luft under 150 - 200 atmosfärers tryck. Med en 7 liters tub med 1400 liter luft under 200 sty. kan man vara på 20m:s djup i cirka 15 minuter. För att kunna andas måste man ha en s.k. regulator ihop vid tuberna. Regulatören reglerar och filtrerar andningsluften, och för den längs gummilängor till dykarens mun.

Snebbblås.

ked av skumgummilänkande neopren, och är så gjord att det inte uppstår några rynkor fastän man böjer på lemmarna.

kan klämma ihop näsborrarna.

Masken får absolut inte täcka munnen.

Snorkelröret måste ha formen av bokstaven J. Köp alltså inte sådana saker som på bilden till höger, utan masken och röret skilt för sig.

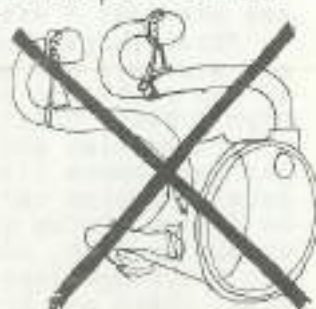
Vid valet av fanor, måste man se till att de passar perfekt på fötternas, och att de varken kippar eller skaver.

Lyd alltid följande regel: DYK ALDRIG ENSAM, FÖRSÖK INTE GÖRA NÅGRA REKORD, TAPPA ALDRIG FATNINGEN, UTAN HÅLL DIG LUGN!

Om man sedan vill dyka djupare ned i vattnet än ett par meter, måste man skaffa sig en s.k. vattenlunga. Den

Men använder också en dykardräkt. Det finns två typer, torr och våt dräkt. Vid användning av torrdräkt, som är gjord av gummi, måste man ha värme yllekläder under den. Den har den nackdelen, att om det blir luft under dräkten kan man ha svårigheter i att komma under ytan.

Våtdräkter klär man rakt på kroppen. När man sedan sänker sig i vattnet, kommer det in vatten mellan dräkten och huden. Vattnet värms upp av kroppsvärmen och tjänstgör som isoleringsmedel. Våtdräkten är tillver-

Denne typ kan vara livsfarlig om rören t.ex. fastnar i något eller om det kommer in vatten i masken.

Ännu en regel beträffande användningen av vattenlunge: ANDAS MED JÄMNA ANDETAG, HÅLL ALDRIG ANDAN, I SYNNERHET DÅ DU ÄR PÅ VÄG TILL YTAN!

Till dykarens nödvändiga utrustning hör dessutom: Vattentät klocka, kompass som visar rätt i alla lägen, kniv med eggar på bägge sidorna om brettet och ett bälte med löstagbara tyngder. På varje rem och bälte måste det finnas ett anablas, som går att öppna med en enkel handrörelse. Om man dyker ute på öppna havet, skall man ha en flytväst som är kopplad till en av lurtuberna, och som man kan fylla med luft genom ett öppna en kran på lufttuben. Vid dykning från båt måste man använda livline.

Här följer ett dussin säkra sätt, med vilka man besparas långa och besvärliga pensionsår. (Och andra är också förresten..)

1. Dyk allens; alla stora själar har alltid varit ensamma.
2. Tjejerne på stranden stöner av beundran när Du störtar med en hakkniv mellan tänderna och med huvudet före i vågorna.
3. Om det kommer in vatten i Din snorkel, så skeffo Dig en tuff grej med rörets överdel krökt och med en pingpongbollsventil, eller förläng röret med en halv meter.
4. När det vid dykningen tar i bronnen, bit ihop tänderna och öka farten, vattentrycket sköter om resten.
5. Om Du dyker med vattenlunge, och håller andan när DU är på väg nedåt, ge inte upp när det börjar kännas tungt. Fortsätt seri och det lättar snart, och efter en stund känns det som om Du svävade mellan molnen.
6. Ett roligt sätt att skämta är att hots kamraterne med en leddad herpungipistol. Visa meddelsamma ett säkringen är öppen, så får du fart på dem.
7. Du sparer lämpligt ungefär 200 mk om du istället för tynnbälte ovanpå dräkten, virar omkring din midje ett par meter lämpligt tjock blykebel under dräkten.
8. Det ryms 50 - 100% mere luft i tuberna än de stackarna i verkligheten sätter i dem. Var ekonomisk och fyll på dessa överloppsprocenter.
9. Det simpaste sättet hålla roligt, är att gå ned på 60 - 70 m:s djup och berätta dumma vitsor rör sig själv.
10. Strunta i reglerna och dyk precis såsom du själv vill.
11. Ett bra och enkelt sätt att få en statlig bröstkor, är att hålla andan då Du kommer till ytan.
12. Använd aldrig livline, ifall Du inte vill känns Dig som en fastkedjad brax.

Det är omöjligt att här gå in på detalj vad sportdykning beträffar. Det har skrivits tjocka böcker om varje liten detalj, men tyvärr inte på svenska eller på finska. Men om någon är intresserad av det som är skrivet i denna artikel, eller önskar tilläggsuppgifter, så kom till VI h och diskutera med undertecknad

BUCCE,

P.S. En regel, som kommit i kraft efter det som ovanstående skrivs, bestämmer att ALLA som börjar dyka, MÅSTE gå en livräddningskurs.

IDROTTSKRÖNIKA.

Det är svårt att skriva en idrottskrönika med de resultat som Ågeli har uppnått i höst! Intresset för skolans sportevenemang har varit minimalt.

Höstens verksamhet inleddes med HSID:s friidrottsmästerskap. Ågeli stötade med en diger anmälningslista, men endast några få sportintresserade deltogare visade sig på Djurgårdens sportplan. Några nämnvärda resultat uppnåddes trots allt. Rolf Sjöblom blev fjärde i seniorernas höjd. Bland flickornas utmärkte sig Anne Lindström med andra plats i juniorernas längd.

I den allfinska korgbollscupen förlorade både flickornas och pojkarnas sin första match.

I HSID:s fotbollsserie "utmärkte sig" skolans lag med en v.o och två förluster.

En viss ljusning i idrottsverksamheten kan dock skönjas. Flickorna vann en match, och fick en v.o seger i HSID:s volleybollsserie. Tyvärr förlorade de den avgörande matchen och kom ej till finalen. Pojkarnas korgbollslag har, då en match ännu är ospelad, en god chans att komma till HSID:s final efter segrarna mot NSL (27 - 26) och SL (40 - 22).

Positivt är också att korgbolls- och fotbollslaget har fått nya ordentliga spelkläder.

Dock finns det orsak till en hel del förbättringar inom idrottsverksamheten.

Med många hälsningar till "idrottsintresserade" Ågelianer.

Idrottsordföranden och -sekreteraren.

PS: ÅGELI KOM TILL FINALEN!

SOME JOKES

En handelsresande kom till ett amerikanskt negerdistrikt och ville ha hotellrum.

- Tyvärr, sa portiern. Vi tar emot bara färgade här.

- Tack då, sa den resande och gick ut och smorde in sig med skokräm, återvände och fick sitt hotellrum.

- Men jag vill ha väckning i morgon bitti klockan sex, påpekade han.

Han fick väckning, betalade och gav sig iväg, hoppade på en sparvagn, men....

- Tyvärr, sa konduktören, vi tar bara emot vita här.

- Lätt fixat, sa mannen och spottade på sin näsduk och började gnida.

Men färgen gick inte bort. Portieren hade nämligen väckt fel kille....

Herr och fru Svensson var så osams att de inte hade pratat med varandra på hela dagen. På kvällen läde Svensson en lepp på sin bustrus matduksbord. På leppen stod det:

- Väck sig klockan sju.

Herr Svensson vsknade först klockan tio. På hans matduksbord lag det en lepp. På leppen stod det:

- Upp med dig klockan är sju!

Årets konventsintagning, som gick av stapeln den första oktober, kan betraktas som mycket lyckad. Det var glädjande att märka hur femmornas aktivt bidrag till ett tillställningen blev "show". Av dem som särskilt utmärkte sig kan nämnas de sköna unga männen Hans Lindfors, Anders Lönnqvist, Ulf Ekström och Stefan Blomfeld av vilka Stefan Blomfeld utkorades till Kotlet -66.

Också den ärga, unga och protesterande Peter "Pekke" Lindström tillsammans med Agelis GO - GO grupp, skördade en osenlig mängd applåder (se bilderna).

Konventet tackar Monica Strömholm, som välvilligt ställde sin tillgänglighet undran genom sitt föredrag "Varför jag är så populär". (Se nedan)

Intagningsformaliteters utvärderades med att Ingeborg Nordling och L-E Bergman vederbörligen öppnade dansen till tonerna av gitarrensemblen "the Leeners".

VARFÖR JAG ÄR SÅ POPULÄR.

Jag har alltid varit av den tysta och stillsamma typen, varför jag bland vänner och bekanta blivit så pop. Till min popularitet bidrar även mitt sällsynt sköna utseende. Skönheten framhäva ytterligare med hjälp av den moderna kosmetologins senaste framgångar.

Renhet är skönhetsens A och O och min dag börjar med en uppmuntrande morgentvättning. Naturligtvis använder jag "Rexona". (Ni vet, folk skrockar sig omkring en som bin kring honung, då man använder detta fantastiska preparat)

Med "Jane Hellen" läppstift får mina läppar en kyssäkta lyster och av nämnda fabrikat är även de strumpor som omger mina välskötta nedre lemmer.

De såde "tt "käytä Odette, reikkain olette" och fektiskt stämde det.

Att jag bland mina många smeknamn kan räkna sådana som "et järnögs" och "pepperoögs", beror givetvis på ett "Arkansell" står högt i min gunst.

Kronan på verket, mina svarta, snars bångstyriga lockar läggs på plats av "Elnet".

KONVENTSI

EN TILL, TACK!

VALET AV KOTLETT-66

ÄGELI GO-GO!

SE SE VAAN ON
SILLÄ' LAILLA..

NTAGNINGEN

HOPPSAN!

TRE NYBAKADE CIVES...

SNARRK! URRK! UFF! ÖH! VA?

Härmed presenterar Noctiluca sin gäst :

NICKE ÅKERBOCK :

Serien är tecknad av - ingen annan än - "MAD":s galnaste gubbe

DON MARTIN :

EN FISKSTÅRY

MAD NR. 8-65 WILLIAMS FÖRLAG BRÖNNA

BESÖKT.

Det var ingen solig sommardeg, utan en hämsynslöst kall vinterdag. Jag gick med släpande, obalanserade steg längs den kala vägen. Jag hade försökt undvika detta, men en dag kom min käre fader hem och sade: "saken är ordnad". Han obalanserade dessutom, att jag skulle vara "där" kl. 14.00 följande dag. Då kände jag plötsligt en smärta där nere i magbotten. -- I morgon kl. 14. -- Efter detta lämnade smärtan mig inte, utan den höll mig ertigt sällskap.

Nu kändes smärtan ännu värre, och jag hade stora svårigheter med att komma uppför trapporna till tredje våningen. Ännu svårare var det att trycka på knappen till dörrklockan, men med en liten kraftanstrengning var saken avklarad. Dörren öppnades och jag stod där mot öga och tand för tand med lägenhetsinnehavaren som hade ett par synnerligenäckliga glasögon på sig.

Hon flinade osympetiskt och bad mig stiga in. Jag satte mig på en stol i det överdrivet osmakligt möblerade väntrummet, tog mig en gammal tidning och började frenetiskt bläddra i den. Jag hittade inte något av intresse, och tog en annan. Jag bläddrade i orskneliga tidningar och plötsligt öppnades dörren, och in i mitt synfält kravlade sig hon, med det osympetiske leendet. -- Förresten fick jag en känsla av att hon var osympetisk hela människan. Hon böjde överdrivet upp mungiporna och bad mig vara vänlig och stiga in.

Det var då jag fick syn på det - MONSTRET - VIDUNDRET --. Det såg ut som en stor spindel med sina krokiga extremiteter. Jag blev placerad i något, som var en koraning mellan stol och säng, som djuret höll i sina armar. Mitt stackers lille huvud trottades helt omilt mellan två "hörlurar", vilka justerades så att jag nästan fick nacken avrutet. Övanför mitt huvud lanns något som liknade en TV. Där förevisades en sevärd film om vilde djur. -- Ohohnej, det var ju bara min egen spegelbild som jag såg ~~??????~~. -- Snopen och karsen över att jag mitt miste om ett fint TV-program, tittade jag bort, men det skulle jag aldrig ha gjort, för nu såg jag henne närma sig. I handen höll hon den fruktade, berömda franske tandläkarspeglan, vilken hon sedan trottade i gapet på lille jag. Visst hittade karingen nål. Upptäckterna klottrede hon ner på ett pepper i form av mytiska figurer. Det slog mig att hon kanske fick inspiration av mitt ovanligt vackra gap och skrev noter till en ny poplåt. Sedan gick hon lungt leende till mitt skrivbord, och sade fortfarande leende: "Ni her tjugo(20)hål".

Jag blev glött överraskad över att jag hade lika många hål som jag hade haft två år tidigare.

Hon stod där fårektigt leende en stund, sedan närmade hon sig sakta, smygande, fattade plötsligt tag i borsten, slängde den i gropen på mig och började hämsynslöst bearbeta en av mine inspirerade tänder. Den inållande smärtan förflyttade sig från magen till tanden, då hon petade med piker, speglar, borror, våtskor och basillmättade händer i min grop. Jag kunde endast stå där och gäpa. Till slut stoppade hon någon slags gytte i hållet. Efter otaliga, många, långsamkrypande timmar då pärlor av kallsvett överbensnnet mig, var hon färdig med min tand.

Jag tackade och sade adjö precis som jag hemma hade blivit lärd. Sedan trultade jag iväg till butiken och köpte mig en 10 Pennie slockepinne

"RIP"

SOME JOKES TOO.

Händig Karlsson i Malmö slog ved med kompisarna om att han skulle konstruera en elektrisk bil och köra den från Malmö till Lund. Ingen trodde honom, men han lyckades.

Kostnaderna belöpte sig till 5506 kronor - 6 kronor i elkostnader och 5500 kronor för sladden.

Det var en gång en man som fick blodsprängde ögon och sus i öronen, och doktorn sade: "Vi tar bort tonsillerna".

Doktorn tog bort tonsillerna men suset i öronen upphörde inte och mannen hade fortifierande blodsprängde ögon. Mannen gick därför till en annan doktor som sade: "Ni har verbildning i käken, vi får dra ut sex tänder".

Men trots utdragningen så var suset kvar och ögonen like blodsprängde som förut. Mannen gick till en tredje doktor som sade: "Ni har bara sex månader kvar att leva".

Da gick mannen bedrövd bort och lovade sig själv att om sex månader han hade kvar att leva, skulle han verkligen leva livet. Så han köpte sig en ny flott bil, men lät sy ett dusin kostymer och, verför inte... när man i alla fall skulle slå på stort, så kunde man ju like gärna också måttbeställa ett antal fina skjortor.

- På se nu, sa skjortskräddaren och tog matt, 52 i ärm och 42 i krage.

- Na, 40 i krage, sa mannen.

- I helsicke, sa skräddaren, om ni går med 40 i krage så får ni sus i öronen och blodsprängde ögon.

HAR DU BESÖKT AMOS ANDERSONS KONSTMUSEUM ? DET LIGGER VID GEORGGATAN 27 OCH ÄR Vårt KTT BESÖK. MUSEET HAR SOM UPPGIFT ATT VÄCKA OCH SPRIDA INTRESSE FÖR KONSTEN I DESS OLIKA UTTRYCKSFORMER.

EN TYNGDPUNKT LIGGER PÅ DEN NYASTE INHEMSKA BILDKONSTEN. SAMLINGARNA GER ETT REPRESENTATIVT TVÄRSNITT AV DEN. DE FÖRNYAS KONTINUERLIGT GENOM KÖP. PÅ SÅ SÄTT STÖDS UTVÄRDE KONSTNÄRER SAMTIDIGT.

UTSTÄLLNINGAR AV INHEMSK OCH UTLÄNDSK KONST, FÖRELÄS OCH KONserter UNDERSTRYKER MUSEETS KARAKTÄR AV EN LEVANDE INSTITUTION.

ALLT DETTA OCH DEN KONSTNÄRLIGA OCH KULTURELLA AKTIVITETEN ÖVERHUVUDTAGET BEVAKAS NATURLIGTVIS AV

HUFVUDSTADSBLADET.

KONVENTSVERKSAMHETEN UNDER HÖSTEN 1966

Verksamhetsårets första evenemang var konventsintigningen den 1 oktober. Programmet var ej helt lyckat på alla punkter - orkestern bröt kontraktet och musicerade endast en kort tid, varerter man rick dansa till grammofonskivor.

Onsdagen efter konventsintigningen anordnades ett informationskonvent. Stud. Christian Grönroos från förbundet berättade om förbundets historia och dess historia samt om allmän föreningskunskap. Efter detta följde en diskussion, som dock blev relativt lsm på grund av ett mycket få femteklassister som var i majoritet vid mötet vågade lägga fram sina åsikter. Mötet avslutades med dans nere i biblioteket.

I början av november ändrades konventets något föräldrade stödger. De nya stödgerarna som enhälligt godkändes, hade utarbetats av en stödgerändringskommitté vars ordförande var K-J Mattas.

Dagerna 17 - 19 november var flyktingdagar i skolan. Lördagen den 19 anordnade konventet tillsammans med KGG en dans för att få in pengar för flyktinghjälpen. Endast ett fyrtio-tal cives var närvarande.

Jag kan verkligen inte förstå ett så få cives kom till denna dans. Jag skulle tro, att en dans av detta slag tillsammans med skolkamrater skulle vara ett utmärkt sätt att tillbringa en lördagskväll. Ingen samhörighetskänsla?

Flyktingdagens penninginsamling slutade i en förhållandevis stor summa (närmare femhundra mark) i vilket ingå konventets indreg mk 50:-

I oktober köpte konventet nya spelkläder åt korgbollsaget. Dräkterna som kostade ungefär mk 150:- synes ha varit en lönsam investering (se idrottskrönikan). Ett hurra för Ageli!

Lördagen den 10 december anordnades ett grötkonvent.

I väntan på vårterminen.

Ordr.

AND AGAIN SOME JOES.

Tusse är en intelligent hund och hans unge matte beslöt att skicka honom till en hundskola.

När Tusse kom hem efter första dagen, frågade hans matte honom nyfiskt:

- Nä, mattes egen Tusse, trivs du i skolan?
- Vov.
- Har du fått lära dig läsa och skriva?
- Vov vov.
- Har du fått lära dig något främmande språk?
- Mjau.

Furiren som hade uppsikt över städningen på kompaniet, kom in på expeditionen och fick syn på en vasa som stod upp och sed. Han tittade länge på vasen och sa:

- Jävla konstig vasa, den har ju inget hål för blommorna!

Men så kom han att tänka på en sak. Han vände på vasen, blev stående en stund och tillade:

- Och ta mig sjutton, ingen botten heller!

SNABBKURS I KINESISKA.

Arg tandläkare = Wrong-Man-Tong
Urmakare = Ding-Dong-Tong
Kines = Gu-Ling
Pul gubbe = Fu-Ling
Hundra merk = Long-Ko-Sing
Felslag i bordtennis = Wrong-Ping-Pong
Åska = Long-Bong
Stock = Long-Tung-Stong
Klockan slår 15.00 = Ding-Dong-Fem-Tong

不問不問

10-9-8-7-6-5
4-3-2-1-SPRING!
VART?

NATURLIGTVIS TILL

RASSAN

studielån

FÖRENINGSBANKEN

ÄR NI
NÄR-
SYNT?
ANLITA
DÅ:

OYOSK. ERIKSSON AB
MIKAELSG. 2 HIFORS

OM NI ÄMNAR BÖRJA
BILSKOLAN, SÅ GÖR DET
PÅ VINTERN!

VINTERFÖRE OCH
BILSKOLA

E. NELSKYLÄ

FREDRIKSG. 61 TEL 647 276
DRUMSÖVÄGEN 33 TEL 677 859

GER ER DEN BÄSTA
KÖRUNDERVISNINGEN
10% RABATT ÅT SKOLELEVER!

God Jul
och
Gott Nytt År

INGEN VET
VAR HAREN TAR
SITT SPRÅNG...

*(det är inte alltid vid
Mickels [= Räv]-vägen i
Åggelby.....)*

Men Han som kolliderade
med haren har alla sina
försäkringar i

SVENSK-FINLAND

Vår telefonsjöst: Helsingfors 844 733, Lovisa 55 188,
Borgå 10 300, Ekenäs 11 401, Pargas 44 542, Åbo
14 120, Närpes 590, Vasa 12 656, Jakobstad 17 043,
Gamlekarleby 30 72, Mariehamn 11 985, Saltvik 48 048.

SCANIA-VABIS

IMPORTÖR : **Oy SCAN-AUTO Ab**

Gjuterivägen 21
Helsingfors 39

SAAB

